

Teaterforestillinger og Koncerter — thi det er jo saadanne, Lovforslaget omfatter — det kunde være tilladeligt at afholde i de paagældende Foreninger. Finansministeriet skal altsaa udøve et Skøn, medens det forekommer mig, at Lovens Bestemmelser tidligere var ganske afgørende, saa at Finansministeriet ikke behøvede paa den Maade, som det nu skal være Tilfældet, at tage den Art Spørgsmaal under Overvejelse. Det er i og for sig prisværdigt, skønt det paa den anden Side er mærkværdigt, at Finansministeriet vil have den Ulejlighed, der følger med et saadant Skøn. Der staar imidlertid i Lovforslagets første Linie, at det er „denævnte Myndigheder“, der skal udøve Skønnet, i alt Fald i første Instans, og disse „nævnte Myndigheder“ er, saa vidt jeg forstaar, udenfor København Amtmændene og i København Magistraten. Først derfra kan der vel komme en Indstilling til Finansministeriet, hvis man skønner, at der er Anledning til en saadan Indstilling.

Jeg har hørt ærede Talere sige, at nu fik Foreningerne en Ret, selv om de omfatter overmaade mange Medlemmer, til at opføre saadanne Teaterforestillinger og iværksætte saadanne Koncerter som dem, Lovforslaget omfatter. Det er imidlertid ikke ganske rigtigt, for der sættes i Lovforslaget visse Betingelser med Hensyn til saadanne Forestillinger, idet der staar, at de skal være enten Led i et kulturelt Arbejde eller i veldædigt Øjemed. Ja, hvad vil det nu sige? Tidligere var saadanne Opførelser undtagne fra Afgiftsplikten, om hvilke det kunde fastslaaes, at de var foranstaltet ved Skoler, saa at de kunde regnes for oplysende i videnskabelig Henseende, eller ogsaa var veldædige. Men hvad er kulturelt? Skal dette forklares paa samme Maade, som det altsaa for saa vidt forklares i den nugældende Lov? Er ikke enhver Koncert af kulturel Betydning? Hvis den da ikke omfatter de allersletteste Ting, vil man saa ikke sige, at enhver Musikopførelse altid er af kulturel Betydning? Og kan det samme ikke siges om enhver Teaterforestilling, naar den da ikke netop falder ind under det yderste Gøgl? Hvem vil i øvrigt nogen Sinde indrømme, at det er det yderste Gøgl, vedkommende opfører?

Saa staar der endvidere, at disse Teaterforestillinger eller Koncerter maa kun afholdes i begrænset Antal. Tør jeg spørge: Kender den højtærede Finansminister et ubegrænset Antal, for hvad er et begrænset Antal for en Forening? Hvis en Forening hver Søndag afholder en saadan Teaterforestilling eller Koncert, er det saa efter

Finansministerens Mening et ubegrænset Antal, eller er det et begrænset Antal? Er det ikke et Begreb, som vil kunne fortolkes paa alle mulige Maader?

Der staar dernæst: „den omfattende Kreds af Personer, der paagældende Forening omfatter“. Jeg vil ikke sige, at Sproget egentlig er overmaade skønt. I det ene Tilfælde betegner „omfattende“ vel det samme som talrig, men en talrig Kreds af Personer hvor mange er det? Og der kan vel ikke være Tale om andet, end at „omfatte“ skal betyde „omfattesom Medlemmer“?

Mig forekommer det, at Lovforslaget er meget utydeligt affattet og til ikke stor Nytte i den foreliggende Form. Jeg ved godt, hvad Hensigten er dermed — og den kan være anbefalelsesværdig —, at en Forening kan blive fri for Afgiften, naar den paagældende Teaterforestilling eller Koncert foranstalles i et ganske bestemt og udmærket Øjemed; Lovforslaget vil instituere, at saa falder Afgiften bort. Men hvad angaar Veldædighed, vil jeg dog gerne endnu spørge: Hvis en Forening har f. Eks. en indre Veldædighedsforanstaltning, som den interesserer sig for — jeg nævner, at en Forening af Haandværksmestre, for at tage noget, vil opføre et Alderdomshjem —, er det saa i veldædigt Øjemed, den paagældende Forestilling eller Koncert gives? Eller er det en Veldædighed, der skal ligge udenfor Foreningen? Jeg er ikke klar derover, og jeg vil derfor mene, at Finansministeren vist bliver nødt til at forklare Lovforslaget og at give det en anden Form, hvis det skal opfylde sin Hensigt. Nu hører jeg, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, og det ærede Medlem, der foreslog dette, mente, at det kunde blive Genstand for en ganske kort Udvalgsbehandling. Det vilde være anbefalelsesværdigt, hvis Finansministeren og visse Partier sætter stor Pris paa, at Lovforslaget hurtigt op højes til Lov, men paa den anden Side kan jeg ikke tro, at det nu, da Sæsonen nærmer sig sin Ende, er saa vigtigt, at dette sker med saa stor en Hast, som man naturligvis kan vise i Rigsdagen, hvis det er nødvendigt.

Endelig vil jeg endnu gerne sige med Hensyn til Spørgsmaalet Teaterforestillinger, at det undrer mig, at der ikke har rejst sig en Betænkelighed hos dramatiske Forfattere, saadanne, hvis Stykker opføres meget hyppigt og er meget yndede; disse Forfattere skal jo have en Afgift af Forestillingen, naar den er offentlig. Hvis nu Foreninger, der omfatter mange Tusinde Medlemmer, kan opføre et eller andet saadant Stykke